

Bachelorproef Grieks Infobrochure

3de bachelor

2019-2020

Beste Student,

Welkom in de derde bachelor van de opleiding Taal- en Letterkunde met Grieks.

In het derde jaar van de Bachelor Taal- en letterkunde: twee talen wordt van je verwacht dat je je sterker op één taal zal toeleggen. Bovendien kun je een zwaarder accent geven aan één van de wetenschappelijke basisdisciplines: taal- of letterkunde. Dit gebeurt in het tweede semester door het schrijven van een taal- of letterkundige paper, een onderzoekstaak, waarbij je wordt begeleid door een expert in het gekozen vakgebied. De onderzoekstaak vormt een belangrijke aanloop in de keuze tussen de verschillende Masters in de Taal- en Letterkunde en kan voorbereiden op de masterproef.

Binnen de taalgroep Grieks willen de verantwoordelijke lesgevers in deze infobrochure aangeven wat concreet in de onderzoekstaak van je verwacht wordt. Ook wil deze brochure een aanzet geven tot de keuze van een onderwerp. Daartoe vind je een lijst met suggesties gerangschikt volgens de onderzoeks- en interessedomeinen van de verantwoordelijke lesgevers. **Deze lijsten zijn indicatief: zij willen je eigen initiatief stimuleren, niet beknotten.** Eigen voorstellen zijn altijd welkom. Leg ze de verantwoordelijke lesgevers voor. Zij zullen dan samen met jou proberen tot een afgebakend en haalbaar project te komen.

Samen met alle medewerkers binnen de opleiding, wensen we je een aangenaam en vruchtbaar laatste bachelorjaar.

ALGEMENE RICHTLIJNEN

WIE MAAKT EEN ONDERZOEKSTAAK IN GRIEKS?

Als student Grieks kan je ervoor kiezen om je bachelortaak te schrijven binnen het domein Grieks, of voor de andere taal uit je opleiding. Desgewenst kunnen beide bestudeerde talen ook gecombineerd worden in de scriptie (bv. door receptie- of vertaalonderzoek te doen) – al dan niet in samenspraak met een co-promotor uit een ander vakgebied.

WANNEER MOET JE JE KEUZE BEKEND MAKEN?

Je maakt je keuze voor een hoofdtaal de facto wanneer je via de elektronische applicatie je curriculum inbrengt (dat moet tegen half oktober gebeurd zijn). Dit betekent niet dat je al je onderwerp voor de onderzoekstaak vastlegt. De exacte datum hiervoor wordt meegedeeld via de nieuwsbrief van de opleiding. Wacht in elk geval niet te lang om je te informeren en in grote lijnen een idee te krijgen van wat je wil gaan doen. Aarzel niet hiervoor de verschillende lesgevers aan te spreken en maak je keuze, nadat je een aantal voorstellen van verschillende kanten hebt gehoord en besproken.

WAT IS DE DOELSTELLING VAN DE ONDERZOEKSTAAK?

In de onderzoekstaak demonstreer je de beheersing van een aantal kerncompetenties van de opleiding (analyse van academische literatuur in internationale talen, basiskennis van de theorievorming in taal- of letterkunde, toepassing van de basisprincipes van de literaire of taalkundige analyse) door autonoom een (beperkt) wetenschappelijk onderzoek te voeren, en deze weer te geven in een scriptie. Je brengt hierbij de methodologieën en vaardigheden in de praktijk die aan bod komen in het seminarie Klassieke talen. Volgende aspecten moeten hierbij aan bod komen:

- a) de verantwoorde afbakening van een onderwerp, en hieromtrent een relevante onderzoeksvraag formuleren
- b) het opstellen van een wetenschappelijke basisbibliografie over het onderwerp
- c) een kritische verwerking van de secundaire literatuur, waaruit blijken:
 - het vermogen om correct te kunnen citeren zonder plagiaat te plegen
 - het vermogen om op correcte wijze te kunnen verwijzen naar gebruikte literatuur
 - het vermogen om een correct notenapparaat op te zetten en te gebruiken
 - het vermogen om kritische conclusies te trekken op grond van de gelezen literatuur
 - het vermogen om de primaire literatuur accuraat weer te geven met begrip van de historische en literaire context
- d) het beantwoorden van de onderzoeksvraag op basis van het gevoerde onderzoek, en een kritische reflectie hierover (onderzoekresultaten, methodologie...)

HOE GA JE TE WERK?

A. DE AFBAKENING VAN HET ONDERWERP

Elke docent stelt voor het eigen vakgebied een lijst met mogelijke onderwerpen op (cf. *infra*). Wat betreft Grieks, gaat het om onderwerpen op de volgende terreinen :

- Oudgriekse taalkunde
- Oudgriekse letterkunde

- Nieuwgriekse taal- en letterkunde
- Griekse epigrafie en papyrologie
- Paleografie en manuscriptkunde
- Vertaaltheorie en –praktijk
- Receptiegeschiedenis
- Antieke retoriek
- Antieke filosofie en religie
- Vakdidactiek Grieks

Van de student wordt gevraagd om voor het gekozen onderwerp een relevante onderzoeksvraag op te stellen als de eerste stap bij elk wetenschappelijk onderzoek. Concreet houdt dit een kritische evaluatie in van de huidige stand van het onderzoek.

B. HET OPSTELLEN VAN EEN BIBLIOGRAFIE

In overleg met de verantwoordelijke docent wordt een verantwoorde wetenschappelijke basisbibliografie opgesteld. Afhankelijk van de aard van het onderwerp zal de bibliografie meer of minder omvangrijk zijn.

N.B. Een verantwoorde wetenschappelijke bibliografie voldoet aan de volgende eisen:

- de bibliografie is internationaal, d.w.z. zij bevat titels in verschillende talen
- de bibliografie bevat de essentiële titels met betrekking tot het onderwerp
- de bibliografie bevat de meest recente titels met betrekking tot het onderwerp
- de bibliografie voldoet qua vormgeving aan de normen van een wetenschappelijke bibliografie.

C. DE KRITISCHE VERWERKING

De eerste stap wordt gevormd door een kritische selectie van de te verwerken literatuur uit de basisbibliografie. Het streefcijfer voor een haalbare werkbibliografie kan zo'n 15 à 20 titels bedragen, maar ook dit is afhankelijk van het onderwerp.

Een correcte verwerking van het materiaal vertaalt zich in de eerste plaats in een correcte opzet en een correct gebruik van het essentiële referentiekader:

- literatuur wordt geciteerd, niet geplagieerd
- verwijzingen naar primaire en secundaire literatuur gebeuren op een zodanige manier dat de bewuste citaten of passages onmiddellijk kunnen worden teruggevonden
- verwijzingen gebeuren op een consequente wijze
- voetnoten worden op een correcte en consequente manier aangewend

Een kritische *status quaestionis* beperkt zich niet tot een opsomming van de verschillende wetenschappelijke stellingnames maar onderwerpt deze aan een kritische en vergelijkende evaluatie. De student moet in staat zijn om interne incoherenties, argumentatiefouten, vooroordelen enz. bloot te leggen. Tevens kunnen lacunes en mogelijke pistes voor verder onderzoek aangewezen te worden. Tenslotte wordt van de student een gefundeerde eigen stellingname ten aanzien van de problematiek verwacht.

D. HET BEANTWOORDEN VAN DE ONDERZOEKSVRAAG

Essentieel voor de onderzoekstaak is het formuleren van een onderzoeksvraag. Wanneer de student zich heeft ingelezen in zijn onderwerp, komt hij tot een precies afgebakende, concreet beantwoordbare en helder geformuleerde onderzoeksvraag.

Hier kunnen eventueel deelvragen bij aansluiten. Deze onderzoeksvraag wordt gesteld aan het begin van de onderzoekstaak. Vervolgens werkt de student een betoog uit, waarbij alle onderdelen duidelijk relevant zijn voor (een deelvraag van) de centrale onderzoeksvraag. Ten slotte bevat de conclusie een overzichtelijk, concreet en synthetiserend antwoord op de onderzoeksvraag.

WELKE OMVANG WORDT VERWACHT?

Voor de omvang van de onderzoekstaak geldt als richtlijn een totaal van ca 10 000 woorden (afhankelijk van onderwerp en te bespreken met promotor).

HOE WORD JE BEOORDEELD?

De onderzoekstaak zal door twee lezers beoordeeld worden die beide bevoegd zijn op het behandelde onderzoeksdomein. Centraal in de beoordeling staan de wetenschappelijke vereisten:

- Voldoet de onderzoekstaak aan alle normen die hierboven zijn uiteengezet?
- Kan het gevoerde onderzoek eventueel dienen als vertrekbasis voor een voortgezet onderzoek met betrekking tot hetzelfde onderzoeksdomein?

Daarnaast wordt ook groot belang gehecht aan een correct en helder taalgebruik.

SUGGESTIES ONDERWERPEN ONDERZOEKSTAAK

OUD-, BYZANTIJNSE & NIEUWGRIEKSE TAALKUNDE (PROF. MARK JANSE, PROF. KLAAS BENTEIN, DR.

FILIP DE DECKER, DR. JOANNE STOLK)

A. SYNTAXIS, SEMANTIEK & LEXICOLOGIE

- *Aischrologia* in Aristophanes, de iambici of de Attische redenaars
- Christelijke woordenschat
- De rol van voorzetsels zoals κατά- voor lexicaal aspect
- Het gebruik van lexicale perifrases (e.g. ποιέομαι ἀγανάκτησιν voor ἀγανακτέω)
- Het gebruik van τυγχάνω met participium
- Modale partikels in Nederlandse vertalingen
- Focuspartikels (in het bijzonder καί)
- Asyndeton
- De typologie van Oudgriekse adverbia
- Aspect na *verba iubendi*
- De syntaxis van hoofd- vs. bijzinnen
- Subjectiviteit/objectiviteit van causale partikels

B. PRAGMATIEK & DISCOURSANALYSE

- Wordvolgorde en informatiestructuur in Herodotus
- De relatie tussen woordvolgorde en aspectkeuze
- De uitdrukking van objectiviteit vs. subjectiviteit in literaire/niet-literaire teksten: partikels, adverbia, pronomina, tijd & aspect, etc.
- Directe vs. indirecte rede
- Καί vs. δέ in Xenophon
- Vooropplaatsing vs. achteropplaatsing van bijwoordelijke bijzinnen
- Meervoudige topics en de zinsstart in het Oudgrieks
- Δέ in het Homerisch Grieks
- Een vergelijking van monologische en dialogische taal

C. SOCIOLINGUISTIEK, STIJL & IDEOLOGIE

- Het gebruik van het perfectum in verschillende genres
- Aspect en de limieten van intertekstualiteit
- De invloed van Atticisme op alledaagse teksten (spelling, vocabularium, morfologie, syntaxis)
- Taalkundige niveaus in het Klassiek Grieks
- Stilistische verandering in de Late Oudheid
- Zelfreflectie over taal: de metapragmatische dimensie
- Etymologische analyse als ideologische praktijk
- Taalkundige herwerking van heiligenlevens

D. DIACHRONIE, TAALCONTACT & DIALECTOLOGIE

- Grammaticalisatie van imperatieven en het ontstaan van "discourse markers"
- Nominale en verbale perifrases: gerelateerd?
- Veranderingen in het gebruik van preposities en naamvallen
- De opkomst van nieuwgevormde partikels
- De vorming van relatiefzinnen
- Het gebruik van καί i.p.v. subordinatie
- De correlatie tussen complementatie & modale partikels
- Een vergelijking van ἰδοὺ en *ecce*
- Meertaligheid in Egypte (Grieks/Latijn/Koptisch/Arabisch)
- Meertaligheid in Klein-Azië (Grieks/Lycisch/Frygisch)
- Nieuwgriekse dialectologie & folklore (Cappadocisch, Farasiotisch, Pontisch)

E. PERIODES & AUTEURS

- Homerus (taaleigen, metriek, versificatie)
- Bijbelgrieks: Septuaginta & Nieuw Testament; Variatie in taalgebruik in de synoptische evangeliën
- Koine Grieks in papyri en/of inscripties in Egypte en Klein-Azië
- Geschiedenis van het Hellenisme in Klein-Azië in de Ottomaanse periode
- Geschiedenis van de Cappadociërs in Griekenland van 1924-heden

GRIEKSE LETTERKUNDE: OUDHEID EN BYZANTIJNSE PERIODE (PROF. KRISTOFFEL DEMOEN; PROF. KOEN DE TEMMERMAN; PROF. FLORIS BERNARD; DR. BERENICE VERHELST; DR. TINE SCHEIJNEN)

Onderstaande onderwerpen sluiten aan bij onderzoek/belangstelling van de docenten en/of wetenschappelijke medewerkers die de onderzoekstaken letterkunde mee zullen begeleiden. Eigen voorstellen van de studenten zijn uitdrukkelijk welkom.

A. OVERZICHT VAN (DEELS TEGENSTRIJDIGE) INTERPRETATIES VAN/OPVATTINGEN OVER

= kritische status quaestionis, gebaseerd op primaire en vooral secundaire literatuur over bijvoorbeeld:

- een klassieke tragedie (meerdere mogelijk)
- een idylle van Theokritos (meerdere mogelijk)
- *Leven van Aesopus*
- Apocriefe Apostelakten
- Het hagiografische oeuvre van Cyrillus van Scythopolis

B. VOORSTELLING VAN EEN (DEELASPECT VAN HET OEUVRE VAN EEN) AUTEUR OF GENRE

Hierbij wordt veeleer vertrokken van een eigen lectuur en studie van de Griekse tekst. Mogelijke thema's:

- Pindaros: afgunst (φθόνος, μῶμος) en artistieke kritiek
- De vergelijking bij Apollonios Rhodios
- De *epistolai Chionos*: een klassieke roman in brieven
- Dioskoros, een vergeten dichter uit de keizertijd
- Epische en tragische personages in de progymnasmata van Libanios (of andere retorische verzamelingen, eventueel vergelijking Griekse en Latijnse handboeken)
- De werken van Herakles in laatantieke en vroeg-Byzantijnse poëzie
- Wijsheidsspreuken (*gnomai*) in de roman van Heliodoros
- Religie en Heliodoros
- Persoonsbeschrijvingen en karakterisering in de Griekse historiografie; in de Griekse roman
- Focalisatie en karakterisering in één of meerdere auteurs van verhalende literatuur
- De ik-vertelling in de Griekse roman: spelen met perspectief
- Ioannes Tzetzes' Homerosallegorieën
- Romanhelden in de christelijke literatuur: de apostel in de Apocriefe Apostelakten; de martelaar in laatantieke verhalen over martelaren
- Fictie in de christelijke literatuur: Hieronymus' *Vitae* (Malchus, Hilarion, Paulus de kluisenaar); leven en mirakels van de heilige Thecla; *status quaestionis* m.b.t. Grieks/Latijnse hagiografie of middeleeuwse romance-literatuur
- Fictie (conceptueel-theoretisch en historisch en literair-historisch), In het bijzonder oudheid, late oudheid en middeleeuwen (Latijnse en Griekse roman, ridderroman, etc.)
 - Wijsheidsspreuken (*gnomai*) in de roman van Heliodoros
 - Religie en Heliodoros' roman *Aethiopica*
 - De poetica van fictie in de vroegmoderne periode
 - Barlaam en Josaphat: een middeleeuws-Griekse Boeddha-roman
 - Pseudo-Neilos' *Narrationes*: een laat-antieke roman
 - Paideia in (één van) de Griekse/antieke roman(s)

- Pseudo-Neilos' Narrationes: een laat-antieke roman
- Literair-narratieve en/of retorische analyse van laatantieke monnikenverhalen: Ammonius' Verslag van de slachting van de monniken van Sinai en Rhaithou; Anastasius' van Sinai's Verhalen over de Sinai Vaders (Diēgēmata paterika) en/of Diēgēmata stēriktika
- Literair-narratieve en/of retorische analyse van individuele heiligenlevens en passiones met sterk verhalende en/of fictionaliserende inslag. Bv. Het Leven van de drie broers van Lentini, Alphios, Philadelphos en Kyrenos, het Leven van de H. Pankration van Taormina, de Passio van de H. Vitos, de Passio van H. Nikon en zijn 199 kameraden, het Leven van de H. Phantinos de Oudere van Tauriana, het Leven van H. Gregorios, bisschop van Agrigente, het Leven van H. Leo, bisschop van Catania, het Leven van H. Philippos van Agira, etc.
- Grieks epos (+ epyllion) van Homerus tot late oudheid. Verschillende invalshoeken zijn mogelijk: bv. narratologie, genre studies, literaire receptie, beïnvloeding door andere genres...
- Homerische vergelijkingen
- De methodologie van intertekstualiteit, narratologie en karakterisering
- Literaire vs. visuele cultuur: bijv. de iconografie en literaire persoonsbeschrijvingen van een bepaald mythologisch personage in kaart brengen (vb. Ariadne, Niobe)
- (Vergelijkende) karakterstudies: bijv. Hero bij Mousaios en Ovidius, Athena en/of Aphrodite bij Nonnos, Paris bij Kollouthos en Dracontius
- Narratologische studie: de rol van de verteller bij Triphiodorus en Kollouthos (met focus op bijv. impliciete waardeoordelen)
- Receptie en appreciatie van klassieke literatuur of "heidens" klassiek erfgoed bij een Byzantijnse dichter (bvb. Georgios Pisides, Konstantinos Rhodios, Leo Choiosphaktes, Johannes Mauropous)
- Epistolografie:
 - o problemen van ofwel literair-intertekstuele aard (rol van Homerische/tragische citaten, spreuken en zegswijzen, fabels, etc.)
 - o ofwel socio-historische aard, meer bepaald netwerkstudie: rol van onderwijs en leraar/studentrelaties, bisschoppen, administratie van het rijk, etc.
 - o mogelijke auteurs: Synesios van Cyrene, Basileios van Caesarea, Leo Choiosphaktes, etc.
- Biografie: Bv. Alexanderroman, antieke keizers-, filosofen-, sofistenbiografieën, en **hagiografie** (heiligenlevens, martelarenacten)
 - o De apostel als romanheld: romaneske elementen in de Apocriefe Apostelakten
 - o De martelaar als romanheld: romaneske elementen in de laatantieke verhalen over christelijke martelaren
 - o Hieronymus en fictionalisering: de Levens van Malchus, Hilarion en Paulus de eerste kluizenaar
 - o Het Leven en de mirakels van de Heilige Thecla: 5de-eeuwse romaneske fictie?
 - o Griekse en Latijnse hagiografie en middeleeuwse romance-literatuur: een status quaestionis
 - o Literair-narratieve en/of retorische analyse van laatantieke monnikenverhalen: Ammonius' Verslag van de slachting van de monniken van Sinai en Rhaithou; Anastasius' van Sinai's Verhalen over de Sinai Vaders (Diēgēmata paterika) en/of Diēgēmata stēriktika
 - o Literair-narratieve en/of retorische analyse van individuele heiligenlevens en passiones met sterk verhalende en/of fictionaliserende inslag, vb. Het Leven van de drie broers van Lentini, Alphios, Philadelphos en Kyrenos, het Leven van de H. Pankration van Taormina, de Passio van de H. Vitos, de Passio van H. Nikon

en zijn 199 kameraden, het Leven van de H. Phantinos de Oudere van Tauriana, het Leven van H. Gregorios, bisschop van Agrigente, het Leven van H. Leo, bisschop van Catania, het Leven van H. Philippos van Agira, etc.

- Epigrammen: problemen ivm imitatie van een genre, of imitatie van/interactie met contemporaine inscripties; ook problemen in verband met de cultuur van de dood en van het geschenk zijn mogelijk
 - o Focus op een bepaalde epigrammenauteur (bvb. Makedonios Consul, Palladas, etc.)
 - o Of focus op een specifiek genre (bvb. zeemansgraven, wijding van schrijfmaterialen, etc.)
- Enkomia op steden (Libanios, Prokopios van Caesarea, of latere Byzantijnse auteurs)

C. CULTUURHISTORISCHE ONDERWERPEN OP BASIS VAN LITERAIRE TEKSTEN

- Photios en de hernieuwde Byzantijnse belangstelling voor de Griekse literatuur
- Paideia in (één van) de Griekse/antieke roman(s)
- De beeldvorming rond Marathon in de late Oudheid
- Theodoros Metochites: een laat-Byzantijnse Erasmus of Montaigne?
- De rol van het oude Rome in Griekse literatuur na 330 (bvb. redevoeringen Themistios, of brief Manuel Chrysoloras in 15e eeuw)
- Verband tussen epigram en christelijke kunst
- Literatuur en interculturaliteit, Bv. Latijnse, Griekse en westerse vernaculaire tradities, bv.
 - Hellenistische intertekstuele allusies in Horatius' Oden
 - Typering van de Alexander in versies van de *Alexanderroman* in verschillende Europese volkstalen (vb. Gauthier de Châtillons *Alexandreis*, Geoffrey Chaucers *The Canterbury Tales*, etc.)

D. DEELASPECTEN VAN LOPENDE ONDERZOEKSPROJECTEN

Een onderzoekstaak kan ook kaderen binnen een groter project: in dat geval loopt de student a.h.w. een stage, en wordt hij/zij niet alleen begeleid door de promotor, maar ook door de medewerkers die op het betrokken terrein onderzoek verrichten. Er wordt wel voor gezorgd dat het onderwerp voor de onderzoekstaak een zelfstandige bijdrage is, en de student(en) die hiervoor kiezen kunnen natuurlijk hun eigen invalshoeken kiezen.

- Boekepigrammen in middeleeuwse manuscripten. In het kader van het GOA-project rond de *Database of Byzantine Book Epigrams* o.l.v. Prof. Kristoffel Demoen. Materiaal kan aanleiding geven tot literair, taalkundig, historisch en filologisch onderzoek.
- Macht van het volk in de literatuur van de Tweede Sofistiek: politieke theorie, volk vs. elite, Romeinse overheersing. Kader: doctoraatsonderzoek o.l.v. Prof. Arjan Zuiderhoek, Prof. Kristoffel Demoen en Prof. Koen De Temmerman.
- Antieke romans en/in hagiografische verhalen uit de late oudheid en vroege middeleeuwen; fictionalisering van (Latijnse, Griekse, Syrische en Arabische) hagiografie; middeleeuwse (Latijnse, Griekse, Perzische en vernaculaire) fictie; literaire analyse van hagiografische verhalen. In het kader van het *European Research Council Grant project* o.l.v. Prof. Koen De Temmerman.
- Interactie Latijnse en Griekse literatuur. Kader: doctoraatsonderzoek (F.W.O.) o.l.v. Prof. Koen De Temmerman

NIEUWGRIEKSE TAAL- EN LETTERKUNDE (PROF. GUNNAR DE BOEL)

A. MIDDELEEUWSE LETTERKUNDE

- Het Middeligriekse epos *Digenis Akritis*:
 - De handschrifttraditie van *Digenis Akritis*: E versus G
 - De relatie tussen *Digenis Akritis* en de volksliederen over de gelijknamige figuur
 - Het genre van *Digenis Akritis*
- De heropleving van de hellenistische roman in het 12de-eeuwse Byzantium:
 - De datering van de vier 12de-eeuwse geleerde romans.
 - Originaliteit versus imitatie van de oude romans in de geleerde romans van de 12de eeuw.
 - Redenen voor het opnieuw verschijnen van de roman in 12de-eeuws Byzantium
 - Seksuele moraal, liefde en huwelijk in de Byzantijnse romans (12de tot 14de eeuw)

B. DE LITERAATUUR OP KRETA (15DE-17DE EEUW)

Kreta is het enige gebied geweest in de Griekse wereld dat een heuse 'renaissance' gekend heeft. Mogelijke onderwerpen zijn:

- De poëzie van de Kretenzische renaissance
- Het theater van de Kretenzische renaissance

C. 19DE-EEUWSE LETTERKUNDE

- Romantische poëzie
 - De poëzie van Andreas Kalvos
- (De opkomst van) het realisme in de Nieuwgriekse literatuur:
 - Realistische tendensen vóór 1880
 - Het realisme van de ηθογραφία (1880-1920)
 - Het naturalisme in de Nieuwgriekse literatuur
 - Η φόνισσα (1903) van Alexandros Papadiamandis
 - De kortverhalen van Alexandros Papadiamandis (1887-1911)
 - Het proza van Konstandinos Theotokis (1898-1921)
 - Ο ζητιάνος (1896) van Andreas Karkavitsa

D. 20STE-EEUWSE LETTERKUNDE

- Modernistische poëzie:
 - De poëzie van Konstandinos Kavafis
 - De poëzie van nobelprijswinnaar Giorgos Seferis
 - *Το Άξιον Εστί* (1959), het magnum opus van nobelprijswinnaar Odysseas Elytis
- Modernistisch proza:
 - Het proza van Nikos Kazantzakis (auteur van o.m. *Βίος και πολιτεία του Αλέξη Ζορμπά*)
 - Geschiedenis
 - De Griekse burgeroorlog
 - De Griekse koningskwesie

E. LITERATUURWETENSCHAP

Narratologische benaderingen van Nieuwgriekse literatuur: een status quaestionis van een aantal recente toepassingen van verteltheoretische modellen (het structuralisme, Bachtins chronotooptheorie) op Nieuwgriekse prozateksten

F. TAALKUNDE

- De taalstrijd in het moderne Griekenland: de diglossie καθαρεύουσα-δημοτική
- De verdwijning van de infinitief in de evolutie van het Grieks

EPIGRAFIE EN PAPYROLOGIE (PROF. KLAAS BENTEIN; DR. JOANNE STOLK; DR. YASMINE AMORY)

- Het belang van de Griekse papyri voor de Byzantijnse lexicografie
- Verkoopakten van slaven
- Vaklui in Egypte, vereeuwigd in papyri
- De taal van de inscripties & papyri
- Taalcontact Grieks-Egyptisch, Grieks-Anatolisch en Grieks-Latijn
- De formulaire structuur van contracten
- Uiterlijke kenmerken van Egyptenaren
- Retoriek in petitie's
- Emoties in alledaagse teksten
- Aanspreektitels & epitheta in de Late Oudheid
- Legalistische taal
- De grammatica van eigennamen in niet-literaire teksten
- Duplicaten van teksten
- Uitdrukkingen van herkomst in papyri & inscripties
- De vorming van nieuwe documentaire genres zoals de dialysis
- Perspectief in de Dodona-tabletten

PALEOGRAFIE EN MANUSCRIPTKUNDE

- Studie en beschrijving van één specifiek manuscript (of op masterniveau groep van manuscripten), waarbij je aandacht hebt voor zowel puur paleografische/codicologische kenmerken (schrift, bladspiegel, structuur manuscript) en literaire/cultuurhistorische kenmerken (keuze teksten, patronage, miniaturen, etc.). Het kan gaan om een kostbaar verlicht manuscript (voorzien van epigrammen), of een interessant manuscript omwille van zijn teksten (miscellanea, gnomologieën, etc.). Op bachelorniveau beperk je je tot beschrijving van een manuscript, op masterniveau verbind je dit met een meer algemene studie van de intellectuele, literaire en cultuurhistorische context.
- Overlevering van een "fluïde" tekst: verzameling spreuken/aforismen, heiligenleven, middeleeuwse roman

VERTAALTHEORIE EN -PRAKTIJK (PROF. KRISTOFFEL DEMOEN, DR. BERENICE VERHELST)

- Vergelijking van verschillende vertalingen van eenzelfde werk (synchroon of diachroon; in het Nederlands en/of in andere talen, afhankelijk van gekende of bestudeerde talen)
- De vertaalpoëtica van een vertaler: presentatie van enkele vertalingen
- Studie van (een) vertaling(en) uit het Grieks naar het Latijn of omgekeerd
- Vertalen en vertaalbaarheid: bijv. een vergelijking van verschillende gepubliceerde vertalingen/bewerkingen van eenzelfde tekst

Een onderzoekstaak binnen dit vakgebied kan een opstap zijn naar een masterscriptie waarin een literaire vertaling wordt gemaakt.

RECEPTIE (PROF. KOEN DE TEMMERMAN, DR. BERENICE VERHELST, DR. TINE SCHEIJNEN)

Eventueel in co-promotorschap met collega's Letterkunde in andere taalafdelingen

- De receptie van antieke literatuur in het middeleeuwse Westen
- De receptie van antieke literatuur in de Perzische middeleeuwen
- De continuïteit van antieke romanliteratuur. Romans in de oudheid en hun invloed in de Byzantijnse periode, middeleeuwen, renaissance en later (vb. de 'novelas bizantinas' in Spanje; Abraham Ravaut, *l'Angélique* (1626); Jean Baudouin, *l'Histoire nègrepontique* (1631), Louis-Adrien du Perron de Castera, *Le Théâtre des passions et de la fortune* (1731)).
- De plaats van de oudheid in Shakespeare, Cervantes, Rabelais, etc.
- Griekse en Latijnse hagiografie en middeleeuwse romance-literatuur en ridderromans
- De receptie van de antieke roman in de *Apocriefe Apostelakten*, *Martelarenakten* en hagiografie
- *Barlaam en Josaphat*: een middeleeuws-Griekse Boeddha-roman
- De *Historia Apollonii Regis Tyri* en de middeleeuwse verhaaltraditie
- De *Alexanderroman* in de middeleeuwse verhaaltraditie
- De receptie van antieke biografie in het Westen voor de renaissance
- Antieke biografieën in de renaissance; antieke tragedies in de 17de eeuw
- Grote figuren uit de oudheid en hun receptie/typering in latere literatuur
- Symboolplaatsen uit de oudheid (Troje, Marathon, Carthago) en hun receptie in latere literatuur
- Homerosreceptie in de laatantieke epische traditie en/of het laatantieke epyllion.
- Romaneske tragiek: het spel met de tragici in (één van de) Griekse romans
- Receptie van de Trojaanse verhalencyclus in (epische en tragische) poëzie en latere periodes

ANTIEKE RETORIEK (EN DE DOORWERKING ERVAN IN LITERATUUR EN MODERNE SPEECHES) (PROF. KOEN

DE TEMMERMAN)

- Antieke fysiognomie in literaire portretten
- *Ethopoeia* (karakterisering door speech) in een historiografisch of biografisch auteur
- Antieke retorische oefeningen en het antieke schoolsysteem – en in het onderwijs vandaag?
- Fictionalisering in de *Declamationes* (Seneca, Ps.-Quintilianus)

- Epische en tragische personages in de *progymnasmata* van Libanios (of andere retorische verzamelingen, eventueel vergelijking Griekse en Latijnse handboeken)
- Antieke retorische theorie en moderne handboeken over communicatie: niets nieuws onder de zon?
- Aristoteles' *Rhetorica* als analysemodel voor moderne speeches
- Quintilianus' *Institutio oratoria* en moderne speeches
- Antieke retoriek in moderne politieke speeches (vb. van Obama en/of andere Amerikaanse presidenten)
- De rol van retoriek in de Oudgriekse roman

ANTIEKE FILOSOFIE EN RELIGIE (PROF. DR. DANNY PRAET; DR. ANNELIES LANNOY)

- Antieke wijsbegeerte (Grieks-Romeins)
- Antieke, Grieks-Romeinse godsdiensten, inclusief vroeg christendom, tot de Patristieke periode.
- Receptie van antieke filosofie en antieke godsdienst in moderne literatuur en denkstromingen
- Godsdiensthistorische onderwerpen (Grieks-Romeinse religie en vroeg christendom) op basis van Griekse bronteksten, met speciale aandacht voor de antieke mysterieculen
- De geschiedenis van de klassieke filologie in de 19de en vroege 20ste eeuw: bv. op basis van onuitgegeven wetenschappelijke correspondenties
- Anti/Philo-Semitisme in de Altertumswissenschaft: 19de eeuwse en vroeg-20ste eeuwse receptie van antieke christelijke bronnen bij klassieke filologen zoals Hermann Usener, Franz Cumont, etc.

VAKDIDACTIEK (PROF. KATJA DE HERDT)

Vakdidactiek mag dan wel een meer praktijkgerichte discipline zijn (hoe leer ik lesgeven?), vakdidactisch onderzoek is zeker mogelijk. Meer nog: vakdidactisch onderzoek is broodnodig. Of het nu gaat over lesmethodes, handboeken, de schoolcanon, de meerwaarde van bepaalde werkvormen of media, de waarde van de klassieke talen in de 21ste eeuw: over onderwijs in het algemeen en het onderricht in Latijn en Grieks in het bijzonder worden heel vaak uitspraken gedaan die nauwelijks zijn gestaafd door wetenschappelijk onderzoek. Is 12 jaar inderdaad de beste leeftijd om met de studie van een klassieke taal te beginnen – wat zegt de ontwikkelingspsychologie hierover? In welke mate passen leerlingen een aangeleerde leesmethode toe wanneer ze zelfstandig aan het werk worden gezet? Hoe authentiek is het Grieks in de “zo authentiek mogelijke leesteksten” in handboeken van de eerste graad? Om vragen als deze te beantwoorden, is geen pasklare methodologie noch een beproefde bibliografie voorhanden. Vakdidactiek is een grotendeels onontgonnen onderzoeksdomein.

Afhankelijk van de vraagstelling kunnen veldwerk nodig zijn (bv. leerlingenobservatie, interviews, enquêtes) en/of methodologische uitstapjes naar andere disciplines (ontwikkelingspsychologie, onderwijskunde, sociologie, ...). Uiteraard is het ook mogelijk om vanuit een meer vertrouwd taalkundig, letterkundig of historisch kader didactische fenomenen te onderzoeken – denken we aan de receptie van auteurs of teksten in oude en nieuwe schoolboeken. Ter inspiratie geven we een greep uit de vakdidactische scripties van de voorbije jaren:

- De draad van Ariadne. Op zoek naar mythologische thema's in handboeken Latijn en Grieks
- “Blokken of inoefenen?” Onderzoek naar de effectiviteit van de involvement-load-methode bij Latijnse woordenschatverwerving
- Vertalen: de kernactiviteit van classici? De plaats van het vertalen in het onderwijs klassieke talen
- Het gebruik van de communicatieve methode voor een studie Oudgrieks.